

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Sjette Afdeling)

10. marts 2021 *

»Præjudiciel forelæggelse – fælles landbrugspolitik – direkte betalinger – forordning (EU) nr. 1307/2013 – artikel 24 – ung landbruger, som har været omfattet af en første tildeling af betalingsrettigheder – artikel 30, stk. 6 – delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 – artikel 28, stk. 2 – yderligere tildeling af betalingsrettigheder fra den nationale reserve«

I sag C-365/19,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Verwaltungsgericht Schwerin (forvaltningsdomstolen i Schwerin, Tyskland) ved afgørelse af 16. april 2019, indgået til Domstolen den 8. maj 2019, i sagen

F.D.

mod

Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg,

har

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, L. Bay Larsen (refererende dommer), og dommerne M. Safjan og N. Jääskinen,

generaladvokat: P. Pikamäe,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

- F.D. ved Rechtsanwalt R. Krüger,
- den tyske regering ved D. Klebs og J. Möller, som befuldmægtigede,
- Europa-Kommissionen ved B. Hofstätter og A. Sauka, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

* Processprog: tysk.

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 30, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT 2013, L 347, s. 608, berigtiget i EUT 2016, L 130, s. 8), og af artikel 28, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til forordning nr. 1307/2013 og om ændring af bilag X til nævnte forordning (EUT 2014, L 181, s. 1).
- 2 Denne anmodning er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem F.D. og Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg (statskontoret for landbrug og miljø i det centrale Mecklenburg) (herefter »statskontoret«) vedrørende en ansøgning om yderligere tildeling af betalingsrettigheder fra den nationale reserve efter en første tildeling af grundbetalingsrettigheder.

EU-retten

Forordning nr. 1307/2013

- 3 Følgende fremgår af 24. betragtning til forordning nr. 1307/2013:

»Erfaringen opnået ved anvendelsen af enkeltbetalingsordningen viser, at nogle af dens vigtigste elementer bør bibeholdes, herunder fastsættelsen af nationale lofter for at sikre, at den samlede støtte ikke overstiger de nuværende budgetgrænser. Medlemsstaterne bør også fortsat have en national reserve eller bør have tilladelse til at etablere regionale reserver. Sådanne nationale eller regionale reserver bør først og fremmest bruges til at gøre det lettere for unge landbrugere og landbrugere, der indleder en landbrugsaktivitet, at komme med i ordningen, og anvendelsen bør tillades med henblik på at tilgodese visse andre særlige situationer. Regler for overdragelse og udnyttelse af betalingsrettigheder bør bevares.«
- 4 Denne forordnings artikel 24 med overskriften »Første tildeling af betalingsrettigheder« fastsætter følgende i stk. 1:

»Landbrugere, der er berettiget til direkte betalinger efter denne forordnings artikel 9, tildeles betalingsrettigheder [...]«
- 5 Den nævnte forordnings artikel 30 med overskriften »Oprettelse og anvendelse af den nationale reserve eller regionale reserver« har følgende ordlyd:

»1. Hver medlemsstat opretter en national reserve. Med henblik herpå foretager medlemsstaterne i det første år for gennemførelsen af grundbetalingsordningen en lineær procentuel nedsættelse af loftet for grundbetalingsordningen på nationalt plan.

[...]

3. Den i stk. 1 og 2 nævnte nedsættelse kan højst udgøre 3%, medmindre en højere procentdel er påkrævet for at dække ethvert bevillingsbehov i henhold til stk. 6 eller stk. 7, litra a) og b), for 2015 eller, for medlemsstater, der anvender artikel 36, for det første år for gennemførelsen af grundbetalingsordningen.

4. Medlemsstaterne tildeler betalingsrettigheder fra deres nationale eller regionale reserver i overensstemmelse med objektive kriterier og på en måde, så der sikres ligebehandling af landbrugerne, og så markeds- og konkurrenceforvridning undgås.

[...]

6. Medlemsstaterne bruger deres nationale eller regionale reserver til at tildele betalingsrettigheder som en prioritet til unge landbrugere og til landbrugere, der indleder en landbrugsaktivitet.

7. Medlemsstaterne kan anvende deres nationale eller regionale reserver til:

- a) at tildele betalingsrettigheder til landbrugere for at undgå, at jorden opgives, herunder i områder, der er omfattet af omstrukturings- eller udviklingsprogrammer vedrørende en form for offentlig intervention
- b) at tildele betalingsrettigheder til landbrugere for at kompensere dem for særlige ulemper
- c) at tildele betalingsrettigheder til landbrugere, der var forhindret i at få tildelt betalingsrettigheder i henhold til dette kapitel som følge af force majeure eller usædvanlige omstændigheder
- d) at tildele, i tilfælde hvor de anvender denne forordnings artikel 21, stk. 3, betalingsrettigheder til landbrugere, hvis antal støtteberettigede hektar, som de anmeldte i 2015 i overensstemmelse med artikel 72, stk. 1, første afsnit, litra a), i [Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT 2013, L 347, s. 549)], og som er til deres rådighed på en dato, som medlemsstaten fastsætter, og som ikke må ligge efter den dato, som medlemsstaten har fastsat for ændring af en sådan støtteansøgning, er højere end det antal af betalingsrettigheder (ejet eller forpagtet) fastsat i overensstemmelse med forordning [nr. 1782/2003] og med forordning [nr. 73/2009], som de råder over på den sidste dag for indgivelse af ansøgninger, der skal fastsættes i overensstemmelse med artikel 78, [stk. 1], litra b), i forordning [nr. 1306/2013]
- e) lineært og permanent at forhøje værdien af alle betalingsrettigheder under grundbetalingsordningen på nationalt eller regionalt plan, hvis den relevante nationale eller regionale reserve overstiger 0,5% af det årlige nationale eller regionale loft for grundbetalingsordningen, såfremt tilstrækkelige beløb fortsat er til rådighed for tildeling i henhold til stk. 6, til dette stykkes litra a) og b) samt til stk. 9 i denne artikel
- f) at dække de årlige behov for betalinger tildelt i overensstemmelse med artikel 51, stk. 2, og artikel 65, stk. 1, 2 og 3, i denne forordning.

Ved anvendelsen af dette stykke fastsætter medlemsstaterne regler for prioriteringen mellem de forskellige anvendelser, der er omtalt heri.

[...]

11. I denne artikel forstås ved:

- a) »unge landbrugere«: landbrugere, der opfylder betingelserne i artikel 50, stk. 2, og, når det er relevant, betingelserne i artikel 50, stk. 3 og 11.

[...]«

6 Samme forordnings artikel 31, stk. 1, fastsætter:

»Den nationale reserve eller de regionale reserver tilføres midler via beløb, der stammer fra:

[...]

g) hvis medlemsstaterne anser det nødvendigt, en lineær nedsættelse af værdien af betalingsrettigheder under grundbetalingsordningen på nationalt eller regionalt plan for at dække tilfælde omhandlet i artikel 30, stk. 6, i denne forordning.

[...]«

7 Artikel 35, stk. 1, i forordning nr. 1307/2013 bestemmer:

»Af hensyn til retssikkerheden og for at afklare særlige situationer, der kan opstå ved anvendelsen af grundbetalingsordningen, bør Kommissionen have beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 70 om

[...]

c) fastsættelse og beregning af værdien og antallet af de betalingsrettigheder, der modtages fra den nationale reserve eller de regionale reserver.

[...]«

8 Denne forordnings artikel 50, stk. 2, har følgende ordlyd:

»I dette kapitel forstås ved »unge landbrugere« fysiske personer:

a) som for første gang etablerer sig på en landbrugsbedrift som driftsleder på bedriften, eller som har etableret en bedrift inden for de seneste fem år forud for den første ansøgning i henhold til grundbetalingsordningen eller den generelle arealbetalingsordning, jf. artikel 72, stk. 1, i forordning [nr. 1306/2013]

b) som ikke er ældre end 40 år i det år, hvor ansøgningen, jf. litra a), indgives.«

Delegeret forordning nr. 639/2014

9 Følgende fremgår af 29. og 32. betragtning til delegeret forordning nr. 639/2014:

»(29) Artikel 30 i forordning [nr. 1307/2013] indeholder bestemmelser om obligatoriske og frivillige tilfælde af tildeling af betalingsrettigheder fra den nationale eller regionale reserve. Der bør fastsættes regler for beregningen af antallet og værdien af de betalingsrettigheder, der skal tildeles på denne måde, og det bør sikres, at prioriteringerne i henhold til artikel 30, stk. 6, i nævnte forordning ikke undermineres af de beslutninger medlemsstaterne kan træffe i henhold til artikel 30, stk. 7 og 10, i forordning [nr. 1307/2013]. På samme måde bør anvendelsen af artikel 30, stk. 6, i forordning [nr. 1307/2013] være i overensstemmelse med artikel 24, stk. 6 og 7, i nævnte forordning og med bestemmelserne om nødsituationer i denne forordning [...]

[...]

- (32) Med artikel 24, stk. 3 til 7, i forordning [nr. 1307/2013] gives medlemsstaterne flere muligheder for at begrænse antallet af betalingsrettigheder, der skal tildeles landbrugere. Visse landbrugere kan således have en stor andel af støtteberettigede hektar, der ikke er omfattet af betalingsrettigheder, hvilket kan føre til nødsituationer, eftersom visse støtteordninger, som er et supplement til grundbetalingsordningen, navnlig betalingen til landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet, baseres på de støtteberettigede hektar, der anmeldes med henblik på aktivering af betalingsrettigheder. Det bør derfor præciseres, at medlemsstaterne kan tildele betalingsrettigheder fra den nationale eller regionale reserve, hvis en landbruger er væsentligt berørt af de begrænsninger, der er fastsat i artikel 24, stk. 3 til 7, i forordning [nr. 1307/2013]. Eftersom visse arealer ikke er omfattet af forgrønnelsesforpligtelser eller kun indebærer begrænsede udgifter til opfyldelsen af forgrønnelsesforpligtelsen, bør medlemsstaterne også kunne beslutte, at de ved fastlæggelsen af nødsituationer ikke medtager disse arealer.«
- 10 Denne delegerede forordnings artikel 28 med overskriften »Fastsættelse af betalingsrettigheder fra den nationale eller regionale reserve i henhold til artikel 30, stk. 6, i forordning [nr. 1307/2013]«, bestemmer i stk. 1 og 2:
- »1. Med henblik på artikel 30, stk. 6, i forordning [nr. 1307/2013] vil en ung landbruger eller en landbruger, der indleder en landbrugsaktivitet, som ansøger om betalingsrettigheder fra den nationale eller regionale reserve, men ikke råder over (som ejer eller forpagter) betalingsrettigheder, modtage et antal betalingsrettigheder svarende til det antal støtteberettigede hektar, han råder over (som ejer eller forpagter) på den dato, der er sidste frist for indgivelse af ansøgningen om tildeling eller forhøjelse af betalingsrettighedens værdi som fastsat af Kommissionen i henhold til artikel 78, litra b) i forordning [nr. 1306/2013].
2. Hvis en ung landbruger eller en landbruger, der indleder en landbrugsaktivitet, som ansøger om betalingsrettigheder fra den nationale eller regionale reserve, allerede råder over (som ejer eller forpagter) betalingsrettigheder, vil han modtage et antal betalingsrettigheder svarende til det antal støtteberettigede hektar, han råder over (som ejer eller forpagter) på den dato, der er sidste frist for indgivelse af ansøgningen i henhold til stk. 1, og for hvilke han ikke råder over (som ejer eller forpagter) nogen betalingsrettighed.«
- Twisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål**
- 11 F.D. er »ung landbruger« som defineret i artikel 30, stk. 11, litra a), i forordning nr. 1307/2013, sammenholdt med denne forordnings artikel 50, stk. 2. F.D. blev efter ansøgning for ansøgningsåret 2015 af statskontoret under hensyntagen til det antal støtteberettigede hektar, som hun rådede over på ansøgningstidspunktet, tildelt 32,17 betalingsrettigheder fra det regionale loft på grundlag af den nævnte forordnings artikel 24.
- 12 Den 12. maj 2016 ansøgte F.D. for ansøgningsåret 2016 om tildeling af yderligere 30,32 betalingsrettigheder i egenskab af ung landbruger med henvisning til, at landbrugsbedriftens areal nu var på 62,777 hektar. Dette afslog statskontoret ved afgørelse af 26. januar 2017.
- 13 Ved afgørelse af 24. november 2017 afslog statskontoret den klage, som F.D. havde indgivet over afgørelsen af 26. januar 2017. Denne myndighed så sig ikke i stand til at tildele F.D. yderligere betalingsrettigheder på grundlag af artikel 30, stk. 6, i forordning nr. 1307/2013 på trods af hendes status som ung landbruger, da hun allerede var blevet tildelt betalingsrettigheder for ansøgningsåret 2015 på grundlag af denne forordnings artikel 24.
- 14 Den 22. december 2017 har F.D. anlagt sag ved den forelæggende ret, Verwaltungsgericht Schwerin (forvaltningsdomstolen i Schwerin, Tyskland), med påstand om annullation af statskontorets afgørelser af 26. januar og 24. november 2017. F.D. har gjort gældende at have krav på tildeling af 30,32

betalingsrettigheder på grundlag af artikel 30, stk. 4 og 6, i forordning nr. 1307/2013 eller under alle omstændigheder på grundlag af artikel 28, stk. 2, i den delegerede forordning nr. 639/2014. Ifølge F.D. har EU-lovgiver nemlig ikke fastsat, at betalingsrettigheder, som er tildelt på grundlag af artikel 24 i forordning nr. 1307/2013, er til hinder for, at betalingsmodtageren kan gøre krav på retten til rettigheder i henhold til denne forordnings artikel 30, stk. 6, sammenholdt med artikel 28, stk. 2, i den delegerede forordning nr. 639/2014.

- 15 Statskontoret har ved den forelæggende ret nedlagt påstand om frifindelse med den begrundelse, at F.D. fejlagtigt sonderer mellem den nationale reserve og det regionale loft, fra hvilket hun modtog betalingsrettigheder for ansøgningsåret 2015. Det fremgår således af den nationale lovgivning om gennemførelse af direkte betalinger, at såvel den nationale reserve som det regionale loft indgår i det nationale loft for grundbetalingsordningen i henhold til artikel 22 i forordning nr. 1307/2013.
- 16 Efter statskontorets opfattelse har artikel 30 i forordning nr. 1307/2013 således til formål at give landbrugere, som, idet de påbegyndte deres bedrift i løbet af året, i 2015 ikke opfyldte betingelserne i denne forordnings artikel 24, mulighed for desuagtet at få tildelt betalingsrettigheder. Denne bestemmelse tilsigter derimod ikke en lettelse for landbrugere, som allerede har modtaget betalingsrettigheder fra det regionale loft, da disse allerede har opnået en første tildeling af betalingsrettigheder i henhold til den nævnte forordnings artikel 24.
- 17 Statskontoret har desuden gjort gældende, at det fremgår af 29. betragtning til delegeret forordning nr. 639/2014, at forordningens artikel 28, stk. 2, ikke begrunder nogen betalingsrettighed, men begrænser sig til at fastsætte metoden til beregning af antallet og værdien af de betalingsrettigheder, der skal tildeles obligatorisk eller frivilligt fra den nationale reserve. I øvrigt tillader artikel 35, stk. 1, litra c), i forordning nr. 1307/2013, der giver Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, ikke denne institution at fastlægge et grundlag for betalingsrettigheder i medfør af denne forordning.
- 18 Den forelæggende ret er i tvivl om, hvorvidt artikel 30, stk. 6, i forordning nr. 1307/2013 kan fortolkes således, at bestemmelsen i sig selv udgør et retsgrundlag for et retskrav på tildeling af betalingsrettigheder for unge landbrugere. Den forelæggende ret ønsker ligeledes oplyst, om anerkendelsen af en ung landbrugers ret til at få tildelt betalingsrettigheder i henhold til denne forordnings artikel 30, stk. 6, er forenelig med forpligtelsen i den nævnte forordnings artikel 30, stk. 4, til at sikre ligebehandling af landbrugerne.
- 19 På denne baggrund har Verwaltungsgericht Schwerin (forvaltningsdomstolen i Schwerin) besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Begrunder artikel 30, stk. 6, i [forordning nr. 1307/2013] – eventuelt sammenholdt med artikel 28, stk. 2, i den [delegerede forordning nr. 639/2014] – et retskrav på tildeling af betalingsrettigheder for ansøgningsåret 2016 for en ung landbruger også i tilfælde, hvor denne på grundlag af artikel 24 i [forordning nr. 1307/2013] allerede tidligere er blevet tildelt gratis betalingsrettigheder fra det nationale loft for [ansøgningsåret] 2015 svarende til sit daværende areal?«

Om det præjudicielle spørgsmål

- 20 Med sit spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 30, stk. 6, i forordning nr. 1307/2013, i givet fald sammenholdt med artikel 28, stk. 2, i delegeret forordning nr. 639/2014, skal fortolkes således, at en ung landbruger som omhandlet i artikel 30, stk. 11, litra a), i forordning nr. 1307/2013, sammenholdt med denne forordnings artikel 50, stk. 2, som allerede har været omfattet af en første tildeling af betalingsrettigheder i henhold til den nævnte forordnings artikel 24, svarende til det antal støtteberettigede hektar, den pågældende har anmeldt på ansøgningstidspunktet, efterfølgende har ret til at modtage en yderligere tildeling af

betalingsrettigheder fra den nationale reserve svarende til det yderligere antal støtteberettigede hektar, som landbrugeren nu råder over, og for hvilke den pågældende ikke råder over nogen betalingsrettighed.

- 21 Indledningsvis bemærkes for det første, at det inden for rammerne af grundbetalingsordningen er artikel 24 i forordning nr. 1307/2013, der som hovedregel regulerer fremgangsmåden for den første tildeling af betalingsrettigheder for landbrugere, der er berettiget til direkte betalinger.
- 22 I øvrigt er der ved artikel 30, stk. 1, i forordning nr. 1307/2013 fastsat en forpligtelse for medlemsstaterne til at oprette en national reserve ved at foretage en lineær procentuel nedsættelse af loftet for grundbetalingsordningen på nationalt plan. I henhold til denne forordnings artikel 30, stk. 4, tildeler medlemsstaterne betalingsrettigheder fra deres nationale reserve i overensstemmelse med objektive kriterier og på en måde, så der sikres ligebehandling af landbrugere, og så markeds- og konkurrenceforvridning undgås.
- 23 Denne forordnings artikel 30, stk. 6, fastsætter, at »[m]edlemsstaterne bruger deres nationale [...] reserver til at tildele betalingsrettigheder som en prioritet til unge landbrugere og til landbrugere, der indleder en landbrugsaktivitet«. Den nævnte forordnings artikel 30, stk. 7, fastsætter en række subsidiære anvendelser, som medlemsstaterne »kan« bruge deres nationale reserve til.
- 24 Det skal for det andet bemærkes, at selv om artikel 30, stk. 11, litra a), i forordning nr. 1307/2013 definerer unge landbrugere som »landbrugere, der opfylder betingelserne i artikel 50, stk. 2, og, når det er relevant, betingelserne i artikel 50, stk. 3 og 11« i denne forordning, finder bestemmelserne i forordningens artikel 50, bortset fra dem i den nævnte forordnings artikel 30, stk. 11, litra a), ikke anvendelse i det foreliggende tilfælde.
- 25 Hovedsagen vedrører nemlig yderligere tildeling af grundbetalingsrettigheder fra den nationale reserve eller regionale reserver, hvilken tildeling er reguleret af artikel 30, stk. 6, i forordning nr. 1307/2013.
- 26 Den forelæggende rets tvivl er bl.a. forbundet med den omstændighed, at grundlaget for et krav på tildeling af betalingsrettigheder fremgår mere klart af denne forordnings artikel 24, stk. 1, hvorefter »landbrugere [...] tildeles betalingsrettigheder«, end af denne forordnings artikel 30, stk. 6.
- 27 Det bemærkes i denne forbindelse, at det følger af Domstolens faste praksis, at der ved fortolkningen af en EU-retlig bestemmelse ikke blot skal tages hensyn til dennes ordlyd, men også til den sammenhæng, hvori den indgår, og til de mål, der forfølges med den ordning, som den udgør en del af (jf. i denne retning dom af 26.9.2018, Baumgartner, C-513/17, EU:C:2018:772, præmis 23 og den deri nævnte retspraksis).
- 28 Hvad for det første angår ordlyden af artikel 30, stk. 6, i forordning nr. 1307/2013 skal det bemærkes, at anvendelsen af præsens indikativ i visse sprogversioner af denne bestemmelse taler for en fortolkning af den nævnte bestemmelse, hvorefter medlemsstaterne er forpligtet til at bruge deres nationale eller regionale reserver til at tildele betalingsrettigheder til unge landbrugere og til landbrugere, der indleder en landbrugsaktivitet. En sådan forpligtelse for medlemsstaterne indebærer følgelig, at der foreligger en ret for disse landbrugere.
- 29 Det skal i øvrigt påpeges, at anvendelsen i artikel 30, stk. 6, i forordning nr. 1307/2013 af ordene »som en prioritet« henviser til det indbyrdes forhold mellem stk. 6 og 7 i denne artikel 30. Det er således kun, hvis der fortsat er tilstrækkelige midler i den nationale eller regionale reserve efter tildeling med fortrinsret til unge landbrugere i overensstemmelse med den nævnte artikel 30, stk. 6, at medlemsstaterne »kan« anvende midlerne til subsidiære formål, såsom dem, der er nævnt i stk. 7.

- 30 Det følger derfor af dens ordlyd, at denne forordnings artikel 30, stk. 6, fastsætter en bindende ramme for medlemsstaterne ved tildelingen som en prioritet til unge landbrugere af betalingsrettigheder fra den nationale reserve eller de regionale reserver.
- 31 Hvad for det andet angår den sammenhæng, hvori denne bestemmelse indgår, skal der tages hensyn til de relevante bestemmelser i delegeret forordning nr. 639/2014, som supplerer den ramme, der er fastsat i forordningen, bl.a. hvad angår grundbetalingsordningen. Denne delegerede forordning blev navnlig vedtaget af Kommissionen på grundlag af artikel 35, stk. 1, litra c), i forordning nr. 1307/2013, der giver denne institution beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med hensyn til fastsættelse og beregning af værdien og antallet af de betalingsrettigheder, der modtages fra den nationale reserve eller de regionale reserver.
- 32 Det fremgår af 29. betragtning til delegeret forordning nr. 639/2014, at artikel 30 i forordning nr. 1307/2013 indeholder bestemmelser om obligatoriske og frivillige tilfælde af tildeling af betalingsrettigheder fra den nationale eller regionale reserve. I denne betragtning hedder det endvidere, at der i den delegerede forordning bør fastsættes regler for beregningen af antallet og værdien af de betalingsrettigheder, der skal tildeles på denne måde, idet det præciseres, at prioriteringerne i henhold til artikel 30, stk. 6, i forordning nr. 1307/2013 ikke må undermineres af de beslutninger, medlemsstaterne kan træffe i henhold til denne artikels stk. 7 og 10.
- 33 Det fremgår i denne forbindelse af artikel 28, stk. 2, i delegeret forordning nr. 639/2014, at hvis en ung landbruger som i den foreliggende sag, som ansøger om yderligere betalingsrettigheder fra den nationale eller regionale reserve, allerede råder over betalingsrettigheder, »vil han modtage et antal betalingsrettigheder svarende til det antal støtteberettigede hektar, han råder over [...], og for hvilke han ikke råder over [...] nogen betalingsrettighed«.
- 34 Det følger heraf, at hvis en ung landbruger allerede råder over betalingsrettigheder, er den pågældende medlemsstat i medfør af artikel 30, stk. 6, i forordning nr. 1307/2013 forpligtet til at tildele denne unge landbruger yderligere betalingsrettigheder i overensstemmelse med den metode, der er beskrevet i artikel 28, stk. 2, i delegeret forordning nr. 639/2014.
- 35 Sidstnævnte bestemmelse danner imidlertid ikke i sig selv grundlag for tildelingen af en betalingsrettighed fra den nationale reserve, idet artikel 28 i delegeret forordning nr. 639/2014 alene har til formål at gennemføre reglerne om fastsættelse og beregning af det antal betalingsrettigheder, der er modtaget fra den nationale reserve eller de regionale reserver i henhold til artikel 30, stk. 6, i forordning nr. 1307/2013.
- 36 Det skal ligeledes bemærkes, at en første tildeling af betalingsrettigheder i henhold til artikel 24 i forordning nr. 1307/2013 ikke udelukker en tildeling af sådanne rettigheder fra den nationale reserve på grundlag af denne forordnings artikel 30, stk. 6.
- 37 Den eneste betingelse, der er fastsat i artikel 30, stk. 6, i forordning nr. 1307/2013, for at kunne opnå en tildeling af betalingsrettigheder efter fortrinsret, er nemlig betingelsen om at være en ung landbruger eller en landbruger, der indleder en landbrugsaktivitet.
- 38 Det anføres i denne henseende i 32. betragtning til delegeret forordning nr. 639/2014, at »[m]ed artikel 24, stk. 3 til 7, i forordning [nr. 1307/2013] gives medlemsstaterne flere muligheder for at begrænse antallet af betalingsrettigheder, der skal tildeles landbrugere«. Udelukkelsen af yderligere tildeling af betalingsrettigheder fra den nationale reserve efter en første tildeling er imidlertid ikke blandt disse begrænsninger.

- 39 Det følger heraf, at det hverken fremgår af forordning nr. 1307/2013 eller af delegeret forordning nr. 639/2014, at EU-lovgiver havde til hensigt at udelukke en tildeling af betalingsrettigheder fra den nationale reserve på grundlag af denne forordnings artikel 30, stk. 6, efter en første tildeling af sådanne rettigheder i henhold til den nævnte forordnings artikel 24.
- 40 Artikel 30, stk. 6, i forordning nr. 1307/2013, sammenholdt med artikel 28, stk. 2, i delegeret forordning nr. 639/2014, skal derfor fortolkes således, at en ung landbruger, som allerede råder over betalingsrettigheder svarende til det antal støtteberettigede hektar, vedkommende besidder, og som har indgivet en ansøgning om tildeling af yderligere betalingsrettigheder fra den nationale reserve, har ret til at modtage en yderligere tildeling af betalingsrettigheder svarende til »det antal støtteberettigede hektar, han råder over [...] og for hvilke han ikke råder over [...] nogen betalingsrettighed«.
- 41 En sådan fortolkning er for det tredje i overensstemmelse med EU-lovgivers formål, der er opstillet i 24. betragtning til forordning nr. 1307/2013, hvorefter »nationale eller regionale reserver [...] først og fremmest [bør] bruges til at gøre det lettere for unge landbrugere og landbrugere, der indleder en landbrugsaktivitet, at komme med i ordningen, og anvendelsen bør tillades med henblik på at tilgodese visse andre særlige situationer«.
- 42 For det fjerde skal det bemærkes, at tildelingen af betalingsrettigheder fra den nationale reserve for de ansøgningsår, der ligger efter det første år for grundbetalingsordningens gennemførelse, er betinget af, at der er midler til rådighed i den nationale reserve. Artikel 31, stk. 1, litra g), i forordning nr. 1307/2013 overlader det således til medlemsstaterne efter eget skøn at vælge at overføre midler til den nationale reserve med henblik på at dække de i denne forordnings artikel 30, stk. 6, omhandlede tilfælde.
- 43 Hvis de midler, der er til rådighed i den nationale reserve, ikke er tilstrækkelige til at opfylde alle de rettigheder, der tilkommer unge nationale landbrugere, skal tildelingen ske på en måde, så der sikres ligebehandling af de landbrugere, der kan gøre krav på rettigheder i henhold til artikel 30, stk. 6, i forordning nr. 1307/2013, og så markeds- og konkurrenceforvriddning undgås i overensstemmelse med denne forordnings artikel 30, stk. 4.
- 44 Det følger af samtlige ovenstående betragtninger, at det forelagte spørgsmål skal besvares med, at artikel 30, stk. 6, i forordning nr. 1307/2013, sammenholdt med artikel 28, stk. 2, i delegeret forordning nr. 639/2014, skal fortolkes således, at en ung landbruger som omhandlet i artikel 30, stk. 11, litra a), i forordning nr. 1307/2013, sammenholdt med denne forordnings artikel 50, stk. 2, som allerede har været omfattet af en første tildeling af betalingsrettigheder i henhold til den nævnte forordnings artikel 24, svarende til det antal støtteberettigede hektar, den pågældende har anmeldt på ansøgningstidspunktet, efterfølgende har ret til at modtage en yderligere tildeling af betalingsrettigheder fra den nationale reserve, svarende til det yderligere antal støtteberettigede hektar, som landbrugeren nu råder over, og for hvilke den pågældende ikke råder over nogen betalingsrettighed. Denne ret er betinget af, at der er tilstrækkelige midler til rådighed i de nationale eller regionale reserver. Hvis dette ikke er tilfældet, skal tildelingen ske på en måde, så der sikres ligebehandling af de landbrugere, der kan gøre krav på rettigheder i henhold til artikel 30, stk. 6, i forordning nr. 1307/2013, og så markeds- og konkurrenceforvriddning undgås.

Sagsomkostninger

- 45 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Sjette Afdeling) for ret:

Artikel 30, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009, sammenholdt med artikel 28, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til forordning nr. 1307/2013 og om ændring af bilag X til nævnte forordning, skal fortolkes således, at en ung landbruger som omhandlet i artikel 30, stk. 11, litra a), i forordning nr. 1307/2013, sammenholdt med denne forordnings artikel 50, stk. 2, som allerede har været omfattet af en første tildeling af betalingsrettigheder i henhold til den nævnte forordnings artikel 24, svarende til det antal støtteberettigede hektar, den pågældende har anmeldt på ansøgningstidspunktet, efterfølgende har ret til at modtage en yderligere tildeling af betalingsrettigheder fra den nationale reserve, svarende til det yderligere antal støtteberettigede hektar, som landbrugeren nu råder over, og for hvilke den pågældende ikke råder over nogen betalingsrettighed. Denne ret er betinget af, at der er tilstrækkelige midler til rådighed i de nationale eller regionale reserver. Hvis dette ikke er tilfældet, skal tildelingen ske på en måde, så der sikres ligebehandling af de landbrugere, der kan gøre krav på rettigheder i henhold til artikel 30, stk. 6, i forordning nr. 1307/2013, og så markeds- og konkurrenceforvridning undgås.

Underskrifter